

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914202661
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5914202661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: Raiffeisenbank a.s., Hvězdova č. 1716/2b, 140 78 Praha 4, Česká republika, IČO: 49240901, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Havel, Holásek & Partners s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy č. 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporcovi: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. cesta č. XXX/X, XXX XX C., štátny občan SR, v konaní zastúpený opatrovníkom Y. C., v konaní o zaplatenie sumy 34.207,- Kč s prísl.,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 34.207,- Kč spolu so zmluvným úrokom vo výške 25,08 % ročne zo sumy 27.966,28 Kč od 08.10.2013 až do zaplatenia, a s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 34.032,07 Kč od 08.10.2013 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 75,-eur, a z trov právneho zastúpenia vo výške 166,68 eur, ktoré mu je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa advokátskej kancelárie Havel, Holásek & Partners s.r.o., a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.03.2014 v znení jeho doplnenia doručeného tunajšiemu súdu dňa 31.07.2014 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 34.207,-Kč spolu so zmluvným úrokom vo výške 25,08 % ročne zo sumy 34.032,07 Kč od 08.10.2013 až do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 34.032,07 Kč od 08.10.2013 až do zaplatenia, ako aj trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 03.11.2012 zmluvu o vydaní kreditnej karty, pričom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Raiffeisenbank a.s. a Obchodné podmienky pre kreditné karty Raiffeisenbank a.s.. V zmysle čl. III Obchodných podmienok pre kreditné karty Raiffeisenbank a.s. poskytol navrhovateľ odporcovi peňažné prostriedky vo výške úverového limitu 30.000,-Kč, ktoré bol odporca oprávnený čerpať platobnou kartou alebo výberom v hotovosti v obchodnom mieste navrhovateľa. Podľa zmluvy sa odporca zaviazal čerpať peňažné prostriedky maximálne do výšky schváleného úverového limitu. Odporca sa zaviazal splácať úver vo výške a spôsobom v zmysle čl. IX Obchodných podmienok pre kreditné karty Raiffeisenbank v zásade tak, že bol povinný mesačne uhradiť navrhovateľovi aspoň minimálnu časť vyčerpaných peňažných prostriedkov, pričom minimálna splátka bola stanovená v zmysle čl. IX ods. 1 a ods. 8 Obchodných podmienok pre kreditné karty Raiffeisenbank a.s.. V zmysle čl. IX predmetných obchodných podmienok

bol odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť z vyčerpanej a doposiaľ nezaplatennej čiastky peňažných prostriedkov, ktoré mu navrhovateľ poskytol, úrok, pričom úroková sadzba bola stanovená ročne s tým, že jej výška bude navrhovateľom určená a zmeny budú oznámené na výpise z kartového účtu. Výška úrokovej sadzby bola stanovená v aktuálne platnom dokumente „Prehľad úrokových sadzieb Raiffeisenbank a.s.“, a to v súlade s čl. IX ods. 3 predmetných obchodných podmienok. Odporca bol súčasne povinný zaplatiť navrhovateľovi aj poplatky v zmysle čl. IX ods. 4, a to najmä poplatky spojené s vydaním a používaním karty, transakčné poplatky a poplatky za doplnkové služby. Keďže odporca neuhrádzal minimálnu mesačnú splátku riadne a včas, navrhovateľ v súlade s čl. XVI ods. 2 písm. d) Obchodných podmienok vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru. Odporca bol o tejto skutočnosti informovaný listom zo dňa 30.09.2013, ktorý mu bol odoslaný dňa 30.09.2013. V zmysle všeobecných obchodných podmienok nastalo doručenie predmetného vyhlásenia piatym dňom od jeho odoslania, a teda bolo doručené dňa 07.10.2013. Keďže odporca neuhradil ani len časť pohľadávky navrhovateľa, navrhovateľ si v konaní uplatnil pohľadávku pozostávajúcu z celkovo povolenej vyčerpanej sumy 30.000,-Kč a celkovo nepovolenej vyčerpanej čiastky vo výške 4.207,-Kč.

Vzhľadom k tomu, že odporca si na adrese trvalého pobytu nepreberal zásielky a iný jeho pobyt súdu nie je známy, a súdu sa nepodarilo zistiť inú vhodnú osobu na výkon tejto funkcie, súd mu uznesením č.k. 9C/52/2014-48 zo dňa 15.07.2014 ustanovil opatrovníka, a to Mesto Ružomberok.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to okrem iného návrhom na uzavretie zmluvy o vydaní kreditnej karty EASY č. XXXXXXXX zo dňa 03.11.2012, fotokópiou Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa, fotokópiou obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných kariet navrhovateľa, fotokópiou cenníka produktov a služieb pre súkromné osoby, fotokópiou súhrnného výpisu z účtu kreditnej karty, fotokópiou prehľadu úrokových sadzieb Raiffeisenbank a.s., ako aj fotokópiou oznámenia okamžitej splatnosti kreditnej karty. Vzhľadom k tomu, že právny vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o vydaní kreditnej karty EASY č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 03.11.2012 medzi navrhovateľom v právnom postavení veriteľa a odporcom v právnom postavení dlžníka, je právnym vzťahom s cudzím prvkom, t.j. navrhovateľ je právnická osoba zriadená podľa právneho poriadku Českej republiky, súd sa na prvom mieste zaoberal otázkou právomoci súdov SR na prejednanie a rozhodnutie v súdnej veci. Vzhľadom k tomu, že odporca je v právnom vzťahu spotrebiteľom, súd dospel k záveru, že právomoc súdov SR je daná v zmysle čl. 15 bod 1 písm. b) a čl. 16 ods. 2 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keď v zmysle čl. 15 bod 1 písm. b) predmetného nariadenia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej medzi spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie je dotknuté ustanovenie čl. 4 a čl. 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnú v splátkach, alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru a v zmysle čl. 16 bod 2 predmetného nariadenia, podľa ktorého druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Pri posúdení rozhodného práva ktorým sa spravuje predmetná zmluva súd vychádzal z vôle účastníkov zmluvy vyjadrenej v čl. III. Záverečné ustanovenia bod 20.1. Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa, v zmysle ktorého sa zmluvné strany dohodli, že právne vzťahy vzniknuté medzi klientom, t.j. odporcom a bankou, t.j. navrhovateľom sa riadia právnym poriadkom Českej republiky, ak nie je dohodnuté inak. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na to, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou v zmysle čl. 3 odsek 1 Rímskeho dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy, pričom voľba musí byť dostatočne spoľahlivo vyjadrená, alebo musí vyplývať z ustanovení zmluvy, alebo z okolností prípadu. Na doplnenie súd poukazuje na to, že čl. 5, ods. 1 a 2 predmetného dohovoru, ktorý sa síce uplatní na zmluvy, ktorých predmetom je dodávka tovaru alebo poskytnutie služieb osobe („spotrebiteľ“) na účely, ktoré nemožno považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, ako aj na zmluvu o poskytnutí úveru na tento účel, sa v súdnej veci predmetné obmedzenie týkajúce sa voľby práva neuplatní (keďže nedošlo k splneniu ani jednej z podmienok uvedených v čl. 5 odsek 2 dohovoru, v zmysle ktorých bez ohľadu na ustanovenie čl. 3 nemôžu účastníci zmluvy svojou voľbou práva zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú kogentné normy štátu jeho obvyklého pobytu: ak k uzavretiu zmluvy predchádza osobitná ponuka alebo reklama v tomto štáte a spotrebiteľ podnikal v tomto štáte

všetky kroky potrebné z jeho strany na uzavretie zmluvy, alebo ak druhý účastník zmluvy alebo jeho zástupca prevzal v tomto štáte objednávku spotrebiteľa, alebo ak ide o kúpnu zmluvu a spotrebiteľ cestoval z tohto štátu do iného štátu, a tam zadal objednávku za predpokladu, že cestu spotrebiteľovi zabezpečil predávajúci s cieľom podniknúť spotrebiteľa, aby si tovar kúpil). Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou o vydaní kreditnej karty EASY sa v zmysle dohodnutej voľby práva riadi právom Českej republiky.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

dňa 03.11.2012 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka Zmluvu o vydaní kreditnej karty EASY č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úverový limit vo výške 30.000,-Kč, ktorý odporca aj vyčerpal. V predmetnej zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 25,08 % ročne pri RPSN 28,17 %. Podľa čl. II Spoločné dojednania a vyhlásenie klienta, predmetné zmluvy boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných kariet, všeobecné podmienky Raiffeisenbank a.s. a technické podmienky s tým, že podpisom predmetnej zmluvy odporca potvrdil, že ich obdržal a oboznámil sa s ich znením a bez výhrad s nimi súhlasil. V zmysle čl. IX, bod IX.1 Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných kariet sa držiteľ karty zaviazal aspoň jedenkrát mesačne splácať dlžnú sumu vzniknutú čerpaním úveru kartou, t.j. vyčerpanú čiastku spolu s úrokmi a poplatkami vždy aspoň vo výške tzv. povinnej minimálnej splátky. V zmysle čl. X, bod X.1 Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných kariet bol držiteľ karty povinný platiť banke z vyčerpanej a doposiaľ nesplatennej čiastky peňažných prostriedkov, ktoré mu banka prostredníctvom úverového limitu poskytla úrok, pričom úroková sadzba bola stanovená ročne. Zo zmluvy o vydaní kreditnej karty EASY vyplýva dohodnutý úrok vo výške 25,08 % ročne. Vzhľadom k tomu, že odporca neuhradzoval minimálnu mesačnú splátku riadne a včas, navrhovateľ v súlade s čl. XVI. bod 2 písm. d) Obchodných podmienok pre vydávanie a používanie kreditných kariet vyhlásil navrhovateľ okamžitú splatnosť úveru. Odporca bol o tejto skutočnosti informovaný listom zo dňa 30.09.2013, ktorý mu bol odoslaný toho istého dňa a zároveň bol vyzvaný na úhradu pohľadávky vo výške 34.207,-Kč, pričom doručenie nastalo v zmysle čl. 7.8.1 Všeobecných obchodných podmienok Raiffeisenbank a.s. piatym pracovným dňom odo dňa doručenia, a teda prehlásenie bolo doručené dňa 07.10.2013. Dlžná suma pozostávala z vyčerpanej čiastky vo výške 30.000,-Kč a z nepovolenej vyčerpanej čiastky vo výške 4.207,-Kč, a teda dlh celkovo predstavoval sumu 34.207,-Kč. S poukazom na skutočnosť, že odporca nezaplatil dlžnú sumu v prospech navrhovateľa dobrovoľne, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa navrhovateľ súčasne domáhal zaplata zmluvných úrokov zo sumy 34.032,07 Kč vo výške 25,08 % ročne od 08.10.2013, súd návrhu v časti zmluvných úrokov vo výške 25,08 % ročne od 08.10.2013 zo sumy 27.966,28 Kč vyhovel, a vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, keď je potrebné poukázať na to, že istina vo výške 34.032,07 Kč pozostávala v časti 6.065,79 Kč zo zmluvných úrokov, pričom napriek zmluvnému dojednaniu navrhovateľa a odporcu, a to aj s poukazom na § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníku, keď predmetná zmluva rozhodne vykazuje povahu spotrebiteľskej zmluvy, a teda ani zmluvné dojednania sa nemôžu odchýliť od zákona v neprospech spotrebiteľa, nie je možné sa domáhať zmluvných úrokov zo zmluvných úrokov, keď Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník nepripúšťa možnosť platiť zmluvný úrok zo zmluvných úrokov (t.j. z nárokov, ktoré sú svojím charakterom totožným nárokom), a teda neprichádza do úvahy branie úrokov z úrokov tzv. anatocizmus. Z uvedeného dôvodu súd potom priznal navrhovateľovi zmluvný úrok vo výške 25,08 % ročne od 08.10.2013 iba z tej časti istiny, ktorá nie je tvorená už kapitalizovanými zmluvnými úrokmi, t.j. zo sumy 27.966,28 Kč.

Pokiaľ si navrhovateľ súčasne s istinou v súdnej veci uplatnil aj nárok na úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 34.032,07 Kč od 08.10.2013 až do zaplata súd dospel k záveru, že predmetný nárok je v celom rozsahu dôvodný, pričom výška úroku z omeškania, t.j. 8,05 % ročne vychádzajúc z Nariadenia vlády ČR č. 180/2013 Sb., ktorým sa mení Nariadenie vlády č. 142/1994 Sb., ktorým sa ustanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov vychádzajúc z ročnej výšky REPO sadzby stanovenej českou Národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o 8 %-tuálnych bodov, zodpovedá zákonom prípustnej výške. Na rozdiel od právneho záveru vysloveného vyššie ohľadne neprípustnosti ďalšieho úročenia zmluvných úrokov zmluvnými úrokmi, súd vo vzťahu k úročению zmluvných úrokov úrokom z omeškania vyhodnotil nárok

uplatnený navrhovateľom za dôvodný, a to s poukazom na to, že navrhovateľ si uplatňoval úroky z omeškania iba zo zmluvných úrokov. Na odlíšenie uvedeného právneho záveru od právneho záveru vysloveného súdom ohľadne neprípustnosti úročenia kapitalizovaných zmluvných úrokov zmluvnými úrokmi, súd poukazuje na to, že v prípade úročenia kapitalizovaných zmluvných úrokov úrokmi z omeškania sa jedná o úročenie iného nároku, ktorý sa stal súčasťou istiny. Iba na doplnenie súd poukazuje na to, že rovnako by bolo neprípustné úročiť úrokmi z omeškania úroky z omeškania bez ohľadu na to, či by sa stali alebo nestali súčasťou istiny, z čoho pri uplatnení nároku v súdnej veci pravdepodobne vychádzal aj samotný navrhovateľ.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci neúspech iba v nepatrnej časti, plnú náhradu trov konania.

Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 75,-eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 166,68 eur, ktorých výška bola vyčíslená v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: za jeden úkon právnej služby prislúcha právnomu zástupcovi odmena vo výške 61,41 eur (§ 10 ods. 1 Vyhlášky), potom za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie návrhu na začatie konania na súd), t.j. 2 x 61,41 eur, t.j. spolu 122,82 eur. V súlade s § 15 ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky právnomu zástupcovi navrhovateľa prislúcha náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2014 vo výške 2 x 8,04 eur. V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky, podľa ktorého sa zvyšuje odmena a náhrady podľa tejto Vyhlášky o DPH vo výške 20 %, súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa, ktorý je platcom DPH, DPH z odmeny a z režijných paušálov k jednotlivým úkonom právnych služieb vo výške 27,78 eur (t.j. 20 % zo sumy 138,90 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.